

İbrahimden Coşariye

– İbrahim COŞAR · 30 Haziran 2017

İBRAHİM'DEN COŞARI'YE

Yıl dokuz yüz elli üç, günse Temmuz'un biri;
Tan yeri ağarmakta, vakit sabahın dördü.
Bir doğum oluşmakta, dile düşer tekbiri,
İlk nefes aldı bebek; ağladı, gülüverdi.

Doğunca bu dünyaya oluşum kesesinden,
İlk ezanı dinledi babasının sesinden.
İlk sıcaklığı tattı annenin nefesinden.
Yürüdükçe kendini sokağa salıverdi

Çamurlu köy yolunda yalınayak seğirtti.
Önce baba ocağı, sonra okul eğitti,
Kendi doğrularına yalnız olsa da gitti.
Gün geldi vicdanyla baş başa kalıverdi

Yıl yılı kovaladı, hayat bedeni dövdü;
Kimi hor gördü onu, kimi methetti övdü
Kimi dalgayı geçti, kimi gerçekten sevdi;
Aşk denen hastalıktan yüreği soluverdi

Yunus rehberdi ona, insan var ereğinde;
Özgürlüğün bayrağı çekili direğinde;
Sonra şiir keşf oldu duygulu yüreğinde;
İbrahim, böyle böyle Coşari oluverdi.

İbrahim COŞAR